

ناآرامی مهاجران در فرانسه به نفع مقامات و خود مهاجران

معترضان در راهپیمایی در حمایت از ناهل

یوگنی برسنف (Yevgeny Bersenev)
ا. م. شیری

در حالی که مهاجران خیابان ها را تسخیر کردند، رئیس جمهور مکرون در یک کنسرت می رقصید

راجر کوهن، ستون‌نویس نیویورک تایمز می‌نویسد، امانوئل مکرون، رئیس جمهور فرانسه، برای جلوگیری از عواقب بسیار خطرناک ناآرامی‌های جاری در کشور، باید هر چه سریعتر به حل و فصل وضعیت مبادرت کند.

کوهن می‌نویسد: «رهبر فرانسه که قرار است روز یکشنبه برای یک دیدار رسمی دو روزه به آلمان سفر کند، باید برای اجتناب از اعلام وضعیت اضطراری که به منزله اعتراف به از دست دادن کنترل دولت بر اوضاع تلقی می‌شود، به سرعت نظم برقرار کند».

وی در عین حال، او خاطرنشان می‌سازد که نارضایتی شدید از مکرون نشان می‌دهد تضادها در جامعه فرانسه بسیار عمیق است. بنابراین نمی‌توان گفت که آیا در این شرایط «شفا» امکان‌پذیر است یا خیر. کوهن می‌نویسد: «یک حادثه مرگبار در حین رانندگی در حومه غربی نانتر، نوعی آزمون رورشاخ (Rorschach testi=روانشناسی، مترجم) برای جامعه دو قطبی فرانسه بود».

همانطور که اطلاع دارید صبح روز ۲۶ ژوئن در نانتر، در حین بازرسی جاده‌ای، یک نوجوان ۱۷ ساله که به گفته مأموران انتظامی حاضر به اطاعت از دستور آنها نشد، به ضرب گلوله مأمور پلیس کشته شد. این وضعیت اضطراری باعث شورش‌های بزرگی در کشور گردید که از آن روز همچنان ادامه دارد.

درگیری در تفسیر حادثه نیز رخ داد. بزرگترین اتحادیه پلیس- اتحاد ملی پلیس، با صدور بیانیه در ۳۰ ژوئن، «انبوه وحوش» و «موجودات موزی» واقع در پشت آتش زدن ۲۰۰۰ خودرو و غارت چندین فروشگاه در جریان ناآرامی‌ها را که منجر به دستگیری بیش از ۸۰۰ نفر در شامگاه ۲۹ ژوئن گردید، محکوم کرد. **نئوفانونگذاران** فرانسوی ضمن تقبیح این بیانیه، آن را «دعوت به جنگ داخلی» خواندند. ژان لوک ملانشون، رهبر جنبش «فرانسه تسخیرناپذیر» گفت: «کسانی که خواهان آرامش هستند، نباید نفت بر آتش به پاشند».

وادیم تروخاچف، دانشیار گروه مطالعات منطقه‌ای و سیاست خارجی دانشگاه دولتی علوم انسانی روسیه، یادآوری می‌کند که این اولین مورد اعتراضات توده‌ای توأم با قتل و غارت در مرحله کنونی تاریخ فرانسه نیست.

لازم به یادآوری است که قتل و غارت‌های نوامبر ۲۰۰۵ در این کشور دقیقاً به همین ترتیب آغاز شد. و امروز، به دلیل صرف مقدار متنابهی از بودجه برای حمایت از اوکراین، انبوه مشکلات باعث بدتر شدن استانداردهای زندگی و کاهش مزایای مهاجران گردیده است.

«مطبوعات آزاد»: آیا ابعاد حادثه حاکی از این است که جوامع مهاجر در فرانسه که در مبارزات سیاسی استفاده می‌شود، به یک ابزار قدرتمند برای بی‌ثباتی تبدیل شده‌اند؟

– جوامع مهاجر در فرانسه از دیرباز یکی از ابزارها در مبارزات سیاسی بوده‌اند. به عنوان مثال، اولاند در سال ۲۰۱۲ در سایه آرای آنها سارکوزی را شکست داد. و امروزه نیز آنها اغلب در مبارزه با مارین لوپن و «اتحادیه ملی»، فعالانه مورد استفاده واقع می‌شوند.

راهپیمایی به احترام ناهل، جوانی که توسط پلیس کشته شد

«مطبوعات آزاد»: نویسنده نیویورک تایمز معتقد است که برای جلوگیری از پیامدهای خطرناک مکرون باید هر چه زودتر اوضاع را سر و سامان دهد. عواقب این شورش‌ها برای مکرون چه خواهد بود؟

– مکرون در دور دوم نیز بر مسند ریاست جمهوری خواهد نشست. هیچ چیز ریاست جمهوری او را تهدید نمی‌کند. او رأی عدم اعتماد نخواهد گرفت. البته، آنها می‌توانند تک-تک وزیران را یا دولت را عزل کنند، اما در رابطه با خود مکرون راه به جایی نخواهند برد.

اتوبوس‌های سوخته در مرکز اتوبوس فورد در اوپرویلیرز، شمال پاریس، فرانسه

دمیتری آفیتسروف بلسکی، کارشناس علوم سیاسی نیز اعتراضات و قتل و غارت‌ها در فرانسه در سال ۲۰۰۵ را یادآور شد و اشاره کرد که از این رویدادهای فاجعه‌بار نیز برای اهداف سیاسی استفاده شد.

نیکلا سارکوزی وزیر کشور وقت موفق شد از عهده این وضعیت برآید و از آن در مبارزات انتخاباتی ریاست جمهوری استفاده کند. می‌توان گفت از قضا به برکت همان اتفاقات هم به مقام ریاست جمهوری رسید. در عین حال، باید توجه داشت که چنین واکنش دردناکی دقیقاً به این دلیل مشاهده می‌شود که یک مهاجر قربانی پلیس شده است. وقتی که فرانسوی‌های سفیدپوست معمولی را پلیس چپ و راست با باتوم می‌زند، اغلب باعث نگرانی زیادی نمی‌شود. استانداردهای دوگانه چنین است. بر این اساس، سران گروه‌های جنایتکار قومی نیز اوضاع را به درجه غلیان می‌رسانند. آن‌ها تلاش می‌کنند تا از رفتن به زیر فشار ساختارهای انتظامی اجتناب کنند و به طور کلی وارد مکان‌های سکونت فشرده مهاجران نشوند. براین اساس، آن‌ها در مقابل پلیس، به نوعی برای خود مصونیت ایجاد می‌کنند.

«مطبوعات آزاد»: آیا رفتار خود ماکرون به احساسات دامن نمی‌زند؟ گفته می‌شود در بحبوحه ناآرامی‌ها، او را در یک کنسرت پاپ دیده‌اند. آیا این رفتار غیر مسئولانه است؟

– ماکرون هر کاری بکند، حامیانش از او دفاع خواهند کرد و مخالفانش به دنبال نقص در رفتار او خواهند بود. به طور کلی، این مشکل به همه فرانسوی‌ها مربوط می‌شود، نه فقط ماکرون. البته، بخشی از رأی‌دهندگان علاقه‌مندند رئیس جمهوری را در موقعیت‌های خیلی بهتر از آن چه که عمل می‌کند، ببینند. با این حال، این تصویر نه تنها در فرانسه، بلکه در کشورهای دیگر نیز صادق است [..].

«مطبوعات آزاد»: اگر طرفداران ماکرون در هر شرایطی از او دفاع کنند و مخالفانش به او حمله کنند، آیا این نشانه انشقاق در جامعه فرانسه نیست؟

– من اگر جای شما بودم، سؤال را اینطور مطرح نمی‌کردم. نشانه‌های انشقاق اجتماعی، قطبی شدن را می‌توان تقریباً در هر کشوری دید. این یک اصطلاح بسیار رایج است که می‌تواند بسیاری از مسائل را تحت شعاع قرار دهد. فرض کنید اخیراً شورش واگنر داشتیم. بسیاری‌ها از خواسته‌های پریگوژین حمایت کردند. اما آیا این نشانه دوپارگی و دوقطبی شدن جامعه بود؟ گمان نمی‌کنم. اگر در مورد جامعه فرانسه صحبت می‌کنیم، می‌توانیم بگوئیم ظرفیت اعتراضی انباشته‌ای دارد. در این مورد نیز نهادهای حاکمیتی علائق خاصی دارند. فرض بر این است که ماکرون، به عنوان یک سیاستمدار با اراده می‌خواهد از این وضعیت خارج شود و آن را حل کند. علاوه بر این، شورش‌های فعلی مشکل فعالیت اعتراضی «حلیقه زردها» را که اتفاقاً فروکش نکرده، به حاشیه برد. اما خطر «حلیقه زردها»، بسیار بزرگتر از شورش مهاجرانی است که در گتوهای خود زندگی می‌کنند. مشکل مهاجران در ساختار کنونی عملاً قابل حل نیست، اما می‌توان یا از آن جلوگیری کرد و یا بطور کلی نادیده گرفت. این افراد فقط هر ده سال یک بار به اقدامات ناشایست پلیس

واکنش نشان می‌دهند، دست به شورش و غارت می‌زنند. شهروندان فرانسوی به تدریج از هر نوع اعتراض بیزار می‌شوند و این هم برای همان مکرون بسیار مهم است.

مأخوذ از: «[مطبوعات آزاد](#)»

۱۳ تیر-سرطان ۱۴۰۲